

DOMOVINA

leha ja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četr leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Odgovor „Slov. Gospodarju“ in „Slovenču“.

Shod zaupnih mož v Celji postavil me je kandidatom za V. kurijo. Nisem se poganjal za kandidaturu in na shodu tudi odločno izjavil, da se ne vsiljujem. Moje prepričanje pa je vedno bilo, da poslanec te kurije bodi kmet, obrtnik ali pa delavec. Ni dovolj poznati potrebe stanu le iz knjige ali pripovedovanja in ni dovolj priti sem in tja s temi stanovi v dotiko. Poslanec, ki bode zastopal te sloje, poznati mora po svoji lastni skušni potrebe volilcev, za katere je bil ta mandat napravljen. Sijajno zaupanje na shodu in to ravno od teh stanov, katerim spada ta mandat, dal mi je povod, kandiduro sprejeti.

Kandidaturo sem sprejel in če bodem izvoljen poslancem, prizadeval si bodem vestno izpolnjevati dolžnosti poslanca in branil z vso odločnostjo koristi svojih volilcev, zlasti delujočih stanov, kateri so jedro V. kurije. Znane so mi potrebe in težnje delavskega stanu, ker sem sam delavec, znane tudi težnje in zapreke obrtništva in trgovine, ker sam obrtujem in trgujem; poznam pa tudi bremena kmeta, ki v potu obraza skrbi za kruh drugim stanovom, ker sem ž njim v vsakdanji dotiki. Naloga poslanca V. kurije je težavna, da, najtežavnejša za vsakogar, ki z resno voljo, storiti dobro, ne le za kratek čas in da si pridobi ime poslanca, sprejme ta mandat. Odgovornosti je s tem mandatom združene zopet toliko, kakor z nobenim drugim, kajti zastopati mu je ljudske sloje, katerih koristi se često bolje ali manje križajo. Tukaj pogoditi res pravo, mora biti poslanec strokovnjak.

Kar sem, postal sem z lastno marljivostjo in zaradi tega si lahko mislite, da se dela ne ustrašim. Osnova sem v Celji tiskarno, trgovino in knjigovoznico, časopis „Domovino“. Z dobro zavestjo lahko rečem, da je ta list mnogo pripo-

mogel k povzdigi narodne zavesti na Južnem Štajerskem, zlasti pa v Celji. Ne rečem, da je morda le moja zasluga, da je slovenstvo v Celji sedaj bolj razvito, nego v Mariboru, kjer je bilo že pred tridesetimi leti živahno narodno gibanje, a nekoliko je pa moj list vsekako k temu pripomogel. List moj se je vedno držal srednje poti, skušal ohraniti slogo mej štajerskimi Slovenci, ki je pri nas tem bolj potrebna, ker nam vedno prete naši narodni nasprotniki. Zagovarjal sem v svojem listu vedno politiko štajerskih deželnih in državnih poslancev in bodem ž njim tudi vedno v sporazumljeni postopal, ako bodem voljen. Le predobro vem, da je treba sloge in discipline mej slovenskimi poslanci, ako hočejo v narodnem ali gospodarskem oziru kaj doseči za svoje volilce.

Z mojo kandidaturo ni zadovoljen „Slov. Gospodar“ in „Slovenec“, oziroma nekateri njegovi dopisniki. Iznasli so v meni, oziroma v mojem listu mlado slovenstvo, na katero so že na Kranjskem pred dvema desetletjema pozabili. Tako postopanje je pač jako pripravno za sejati razpor mej štajerske Slovence; toda na-dejam se, da do tega ne pride, temveč bodo razsodni štajerski volilci že vedeli ohraniti disciplino, kakor so jo vselej do sedaj.

„Slovenski Gospodar“ objavlja stvari in razprave shoda zaupnih mož, o katerih smo se vsi bili dogovorili, da ostanejo tajne. Vidi se torej, da je nekdo prelomil dano besedo, kar pač ni lepo. Sicer pa ni tako, kakor „Slov. Gospodar“ poroča, kajti zame ni glasovalo le 34 zaupnih mož, temveč dokaj več in se vsi niso niti prešteli, ker je bila itak večina; pač pa je gospod, katerega „Slov. Gospodar“ priporoča dobil 20krat manje glasov. Tako se o občnem zaupanju ne more govoriti in bi ta kandidatura utegnila le napraviti zmešnjavo v največje veselje našim narodnim nasprotnikom. Tudi se je gosp. Jakob

Pukl izjavil, da se uda disciplini in odpove kandidaturu.

„Slov. Gospodarja“ dopisniki se izpodtikajo nad tem, da se je v mojem listu proslavljala petindvajsetletnica drž. šolskega zakona. Vsak nepristranski človek mora priznati, da je pri nas šolstvo in ljudska omika poslednjih 25 let ogromno napredovala. Nova šola je torej pri nas obrodila dosti dobrega sadu in tudi so skoro povsod duhovniki in učitelji v lepi složnosti delovali za versko in нравno odgojo slovenske mladine. S tem seveda nočem trditi, da nova šola in novi šolski zakoni nimajo svojih napak in da ti zakoni posebno slabo vplivajo v velikih mestih, industrijskih krajih in sploh tam, ki žive raznoverniki. Jaz bodem v sporazumljeni z drugimi štajerskimi poslanci deloval, da se te napake odpravijo in zakon popolni tako, kakor je potreben verskonarodnim težnjam. Uvaževal bodem kakor drugi slovenski poslanci skupni pastirski list avstrijskih škofov in izjavo škofov v gospodski zbornici z dne 12. marca 1890. leta. Pri tem seveda ne bodem pozabljal na koristi učiteljev v vsakem oziru. Trdno sem prepričan, da se dajo v soglasje spraviti koristi učiteljev s prav urejeno versko šolo in da šola mora uspevati samo, ako složno in sporazumno v njej delujeta duhovnik in učitelj. Zato sem pa tudi prepričan, da se ne bode posrečilo nahujskati učiteljev proti meni, kar se namerava z nekim „Slov. Gospodarja“ dopisom. Učiteljstvo že dobro ve, da znam ceniti njega vrednost za narodni napredek in da je blaginja in veljava učiteljskega stanu meni ravno tako na srcu, kakor blaginja vseh drugih stanov. Poganjal se bodem seveda za zboljšanje njih položaja, kolikor bode v mojih močeh. Pri tem bodem pa seveda deloval na to, da se nova bremena ne zvale na rame nižjih in srednjih stanov, temveč na bogatine. Po mojem mnenju bode dolžnost vseh pravih ljudskih zastopnikov, zlasti pa še poslan-

LISTEK.

Strast.

(Spisal Gojko Slávik iz Slov. gor.)

Vsa vaška dekleta so ji zavidala moškega, a tudi premožnega Hostnika. Kako ji je srce igralo radosti in veselja, ko je stala pred oltarjem nastrani svojega ženina. Bila sta srečna, presrečna.

Urno so jima tekle vesele, zadovoljne urice. Njemu pri neumornem delu na polju in drugod, njej v kuhinji in v obče pri gospodinjstvu.

Kaka radost, ko so dobili Andrejčka! Bil je pravi oče. Oči, usta, poteze na licu, . . . vse očetovo.

To veselje je bilo le kratko. Nemila smrt je sè svojo kruto roko oropala srečna roditelja malega Andrejčka; za tolažbo pa jim je Bog poslal Anko.

Na Griču so se začele kmalu čudne spremembe. Gospodarja večkrat ni bilo do pozne noči domov, hodil je zamišljen, čmerikav, ves spremenjen okoli. Za delo in gospodarstvo ni mnogo maral.

Anka je postala brhko, krasno deklé. Kakor rudeče vrtnice v majhnem ogradu, je bilo njeno lice zdravo, rudeče, veselo. Z vso ljubeznijo se je oklenila matere, čutila je namreč, da očetu ni več mnogo mar, ne za njo, ne za mater, videla ga je večkrat, kako se čudno obnaša, pa ni vedela, kaj to pomeni; videla je, da mati bridko plaka in vzdihuje, in tudi ona je plakala.

Mati ji ni hotela težiti srca, in tako pogubiti nežne cvetke; molčala je o vsem, kar se godi, o vsem, kar dela oče.

Večkrat je vzdihovala sama pri sebi: „Kako smo bili srečni, moj Bog! In zdaj? Odkar se je priklatil oni Kopriva, je proč, proč z vsem . . . Kam pridemo? Za vse je slep, dobra besede ženina ne pomaga nič, strast ga tira naglo proti prepadu; in z njim tudi nas vse pogubijo one nesrečne . . . kvarte.“

Gozdi so prodani, vinograd zanemarjen, hlevi prazni, upniki pa se oglašujejo . . . Bog! Še nekaj časa, in . . . oh . . . po nas je.“

Notranja žalost se je brala ubogej ženi na licu; bilo je prepadeno, oko vedno rosno in otožno.

Nehoté se ji je izvil večkrat iz globočine prs bridek vzdih.

Anka je kmalu spoznala, kaj teži mäter, akoravno ji ta ni hotela nič razodeti; pa mladina še ne pozna prav težav in stisk, ki mučijo srce človeško, tako tudi Anka. Plakala je z materjo, tolažila jo, božala in milovala, potem zopet pristavila:

„Ne jokajte mati, ne jokajte; saj vas imam jaz tako rada in pa . . . tudi Tone. Oh, kako je on dober! Kaj ne mati, da ga imate radi?“

„Seveda, Anka.“ Mati se je milo nasmehnila. „Zdaj še vsega ne razumeš; Bog te čuvaj, da bi ti nikdar ne trebalo!“

Minulo je od onega večera par tednov. Jasna, mrzla noč. Nebo je posuto z brezštevilnimi zvezdami, mesec razsvetljuje se svojo magično svetlobo sneženo ravan, da se vse blišči, čarobno leskeče in trepeče v tej luči.

Sem po ozki gazi proti Griču prihajata dva moža.

„Take noči še nismo imeli. Zobje mi kar klepečejo.“

cev pete kurije, delovati na to, da se načelo stopnjevanja davkov, ki je izraženo v novem davčnem zakonu, dosledneje izvede in bogatejši stanovi boljše pritegnejo k državnim bremenom, ker to mora biti podlaga umni socialni preosnovi na krščanski podlagi.

Omenja se, da je „Domovina“ prinesla neki članek, v katerem se pravi, da je preveč duhovnikov v kranjskem deželni zboru. Urednik, ki je z delom preobložen, večkrat ne more premišljevati, kako bi se morda kje utegnil tolmačiti kak stavek v kakem članku. Sicer se je tukaj le iztrgal jeden stavek iz članka. Po mojem skromnem mnenju se mora članek presojati po celoti, ne pa po nekaterih iztrganih stavkih, kateri utegnejo sami delati zase ves drugačen pomen, kakor ga imajo v celoti. Kolikor se spominjam, je baš dotični članek obsojal delovanje tistih, ki mislijo, da se duhovnik ne sme mešati v politiko. Tako trganje stavkov iz celote ni lepo, da ljubljanski „Slovenec“ je nekoč pisal, da tako delajo prostozidarji. Jaz le obžalujem, da se sploh uporablja tako orožje bodi si že proti komur bodi.

Kar se tiče mojega govora na Svetčevem banketu, sem stvar že pojasnil v „Domovini“ št. 41. Tedaj nisem napadal nobene stranke, temveč govoril o nekaterih zaslepljenih, ki nočejo videti zasluge tega moža, ki je osivel v narodni borbi. Odločno moram oporekati, da bi bil moj tedanji govor kako naperjen proti katoliški stranki, ali pa morda celo proti veri.

Ti napadi na mojo osebo me ne bodo pa nikako ovirali v mojem narodnem delovanju, bodi si že v državnem zboru ali zunaj državnega zbora. S svojimi volilci hočem ostati vedno v ožji dotiki, da mi bodo vedno lahko izražali svoje želje in bodo tudi vedno vedeli, kako jim zastopam njih koristi in koristi skupnega slovenskega naroda. Redno bodem jim poročal o svojem delovanju, da si je to v peti kuriji zaradi razsežnosti volilnega okraja težje kot v drugih kurijah.

Svojega programa tukaj ne bodem razvijal, ker program „Slovenskega društva“ je tudi moj program in ta program je znan volilcem, ker po njem se ravna vsi štajerski slov. poslanci in vodilo naj bode vedno staro slovensko geslo: „Vse za vero, dom in cesarja!“

Toliko zdi se mi potrebno odgovoriti, da se zjasnijo pojmi. Zatrjujem pa še jedenkrat, da se ne vrivam in se udam le želji volilcev. Gospodje dopisniki „Slov. Gospodarja“ in „Slovenca“ pa naj pomislijo, da ni dobro siliti človeka, da naj postane liberalec, če se sam nikdar priznal ni k temu in naj me nikar s silo ne pehajo od sebe. Ne samo narodni nasprotniki, temveč tudi socialisti trkajo že ob duri in gorje, če se jim odpro. Treba je sloge, sloge in zopet sloge, če hočemo, da težko priboreno, ne zgubimo mahoma. Osebna nasprotstva naj ne prevladujejo, saj nobeden ni brez napak. Naj ne bode odločilno za mandat, kje je kdo porojen bil, temveč kaj dela in kaj bode delal.

V Celji, dne 15. februarja 1897.

Dragotin Hribar.

„Dobro, da imam kožuh. Pa še zdaj me stresa.“

„Imaš svojo pipo tu? Daj mi jo!“

Mož si je prižgal in začel silno puhati od sebe tobakov dim, ki se je izgubljal v mrzlem ozračju.

„Ti! Kaj pa je bilo danes Hostniku? Kar besnel je, pil, igral, da je izgubil vse, kar so mu izplačali za oni kos travnika.“

„Sam Bog ve. To pa ti pravim, ne bo dobro, Ni vse zlato, in Hostnik ni več prejšnji Hostnik.“

Moža korakata krepko dalje, da ječi sneg pod njunimi koraki. Na mah se ustavi prednji, napne oči, stopi v stran proti nekej črni stvari in reče prestrašeno:

„Nekdo . . . ponesrečil. Poglejva pomagajva!“

Pred njima je ležal mož na pol v snegu, udi so mu bili otrpneli, obraz bleđ, telo skoraj celo mrzlo. Tu pa tam se mu je izvil rahel, pretrgan, kratek vzdih iz prsij, mož je bil blizu smrti.

„Gotova žrtev! Bog se usmili duše! Hitro! Do bližnje kočje ni daleč. Pogum, moč!“

Moža vzdigneta ponesrečenca in spoznata, da je Hostnik. Posebna moč ga je morala čuvati,

Trst.

Tržaški mestni zastop, ki je ob enem tudi deželni zbor za tržaško mesto in okolico, je dvignil te dni mnogo prahu, toliko prahu, da ga je bilo videti po celi državi, če ne še dalje. Zgodilo se je tako-le: Očetje, ki sedé v mestnem zastopu in zvesto škilijo preko velike „luže“, Adrije imenovane, v zedinjeno Italijo, so bili od rojstva pa do sedaj vajeni povsod in vsakemu delati krivico, le samim sebi ne. Tako se je tudi zgodilo, da so do sedaj še pri vsakih volitvah več poštenih Slovencev in drugih v Avstriji zvestih in vdanih ljudi izpustili iz volilnih imenikov in si tako prišušmarili večino in zmago. Vse pritožbe, ki so hodile iz Trsta na Dunaj do državnega sodišča in ondi za opravičene spoznane bile, so bile bob ob steno, krivice pri tržaškem mestnem zastopu ni bilo konca ni kraja. Tako so le ti mestni očetje v svoji seji dne 27. januarja letos nič manj kakor 52 državnim uradnikom, 49 kapitanom trgovskega pomorstva, mnogim vpokojenim častnikom, lojdovim zdravnikom itd. odrekli pravico, da se njihova imena vpišejo v volilni imenik, češ, ker niso „cittadini“ temveč le „consorti“ t. j. ker nimajo v Trstu rojstne temveč le občinsko pravico; pravi vzrok je pa ta, ker so jim navedeni ljudje predobri Avstrijani in očitni nasprotniki laških „neodrešencev“, s katerimi pa prav tu omenjeni tržaški mestni očetje pijo bratovščino.

Da se take krivice odpravijo in pritožbe iz imenika izpuščenih volilcev davkoplačevalcev potihnejo, je cesarsko namestništvo v Trstu ondašnjemu magistratu dne 30. januarja t. l. ukazalo v letošnji državnozborni volilni imenik vse davkoplačevalce brez izjeme sprejeti, če jim le kazenski nasledki niso na poti. Magistrat je pa pri svoji trmi ostal in ker je v Trstu začetek volitev na 17. dan februarja določen, in ondašnji deželni oziroma mestni volilni red veleval, da se imenik 14 dni pred volitvami ne sme več popravljati, ni družega kazalo, kakor — ubogati. Toda kaj še! Tržaški mestni očetje, od nog do glave kristalnočisti iredentovci, so se z županom vred svojim mandatom odpovedali, trdeč, da se njim in tržaškemu mestu godi krivica, ako se vsi občani sprejmo v volilni zapisnik.

Gospod urednik! Škoda, velika škoda, da nisem jaz, Vaš obskuren člankar, tržaški cesarski namestnik. Ali veste, kaj bi bil jaz te dni v Trstu naredil? Cesarskega komisarja bi bil posadil na županov stol in temu možu pridal bi bil kakih 10 do 15 meščanov, med katerimi bi morala polovica Slovencev in Hrvatov biti, za svetnike in rekel: „Tako, sedaj pa le pravično gospodarite, za jedno leto ste dobri“. Vidite, tako bi bil jaz storil, in če se ne motim, nameraval je namestnik Rinaldini tudi nekaj sličnega, kajti po najnovjših telegramih so se oče župan in njegovi privrženci — 31 je vsih skupaj — zopet izjavili, da hočejo dalje županovati, vsaj tako dolgo, da volitve minejo, kar se bo konec tega meseca zgodilo, kajti poslednji volijo okoli-

da ni poginil nesrečno v snegu, ali pa med nevarno nošnjo.

Hitra zdravniška pomoč ga je obudila zopet k zavesti. Čutil se je močnega dovolj, da ga prepeljajajo iz kočje, v kojoj je bil dva dni, domov na Grič. Zdravnik je zmajeval z glavo, a on je hotel, in prepeljali so ga.

Mati, pokličite gospoda še danes!“ rekel je zdravnik v kuhinji Hostnikovi. „Mogoče da še dva dni prebije.“

Hostnikovka je zaplakala.

Mati in Anka ste ihte! Tone ni imel tolažilne besede, saj se je tudi njemu krčilo srce žalosti. Vse je bilo pozabljeno, da bi le še živel. Vse solze, vsi vzdih, vse zaničevanje in preziranje, vse . . . vse je pozabljeno.

„Mož, ali spiš? Kako ti je?“ dejala je Hostnikova, ki je vstopila v hišo k postelji moževi ter si skrbno obrisala solze. „V veliki nevarnosti si bil, Bog te je rešil grozne smrti. Dolžan si mu torej hvalo. Pomisli na svojo dušo! Kaj ne, da naj pošljem po gospoda?“

„Po . . . gospoda? Saj . . . ne . . . umiram. Host-

čani in tim so volitve razpisane na 25. dan februarja t. l.

Kako pa bo potem, ali se bode župan in njegovi svetniki zopet kujali, ali ne, se dandanes še ne ve, mogoče pa je. Da je tako daleč prišlo, vzrok so politične razmere, ki so v Trstu vseskozi neznosne in nezdrave, ter od sile krivične. Trst dandanes ni več, kakor je bil pred 50. leti. Tedaj, bilo je leta 1848. in 1849., vihrala je ondi črnorumenca cesarska zastava povsod s ponosom na prvem in najodličnejšem mestu, stari Tržačani bili so možje poštenjaki, zvesti cesarju in Bogu, današnji njihovi sinovi laške krvi so vse drugo, le to ne, kar so bili njihovi očetje, cesarju in Bogu vdani ljudje. Ker se je Trst tedaj v živem nasprotju z Benetkami pokazal cesarju nad vse pojme zvestega, ga je ministerstvo zaradi tega nagradilo s tem, da je dalo tržaškemu mestnemu zastopu pravice deželnega zbora za Trst in okolico. To je pa silno veliko in pomenljivo, če bi se Trst tudi ne bil od tedaj, popolnoma na glavo postavil. Kar je bil Trst tedaj, sedaj ni več in glavna ter najmogočnejša stranka Trsta takozvani „progressisti“ ali naprednjaki, niso drugega kakor „pokrita rihta“, ki se ji iredenta pravi. Vsa politika teh mož, h katerim spada tudi sedanji župan dr. Pitteri in velika večina mestnih zastopnikov, je protiavstrijska, zedinjeni Italiji prijazna in dela na to, da se danes ali jutri Trst in južne Tirole obesijo Italiji na vrat.

Armenec Hermet je svoje dni progressiste poklical v življenje in Židje Luzzato, Consolo, Castiglione itd. ter slovanske kukavice, kakor Vidaković nosili so in še nosijo zvonec. Kjer se je pa Žid vrinil na prvo mesto, ondi je rovanje proti Avstriji gotovo. In ti ljudje so dandanes gospodarji ob Adriji, ter prvotne in edino prave gospodarje — Slovane vnebovpijoče tlačijo in davijo.

Kako je do tega prišlo? Tako le: V dobi, ko smo imeli še Benečansko in Lombardijo, vladalo je na Dunaji v ministerstvu prepričanje, da se mora vse Primorje ob desni in levi strani Adrije vladati v laškem smislu, ker so Benetke popolnoma laške. Tako so se polahonila vsa večja mesta, kakor so Trst, Gorica, Rovinj, Pulj, Zadar, Spljet, Dubrovnik in Kotor, če tudi je prvotno prebivalstvo povsod ondi izvirno in pristno slovansko. Schmerling je bil tedaj izdelal tako umetne deželne volilne rede, da so na Primorji laške manjšine kar čez noč šinile povsod na površje in vzele gospodarstvo v roke in so jele takoj polahovati slovansko deco v šoli in slovansko mladino v uradu. Gorje Slovanu, ako se je drznil svoje pravo zahtevati. Gnjlja jajca in gnjl krompir letela so mu na glavo, kdor je bil toliko pogumen, da je branil javno naše pravice, kar se je žalibože tolikrat zgodilo našim poslancem v Poreču, kar je tudi vzrok, da se je vsled tega cesar odločil istrski deželni zbor in toraj tudi deželni odbor leta 1898. iz Poreča preložiti v Pulj. Kaj bo Poreč brez deželnega zbora, se bo v kratkem pokazalo. Skrajni čas je, da se labonskim ptičem na Primorji pe-

nik odpuščenje, jaz . . . sem izgubljen! Pusti me, pusti!“

„Mož, dragi mož, premisli si! Duša! Pogubljenje!“ Šla je. Iz njegovih prsij se je slišalo zamolklo vretje in hropenje.

Bolniku so ustajale v duhu podobe iz prejšnjega življenja. Zalogarjeva zaduhla zakajena, krčma, kvarte, veseli pivci, petje, vrisk, krik in vik

„Jaz . . . jaz . . . oh, odpuščenje! Ne, ne ni mogoče!“ Tako je govoril z globokim glasom sam zase.

Kmalu ga je premagala slabost, polotil se ga je poluspanec. Imel je čudne prikazni.

„Ha . . . tu ste!“ ječal je. „Kako se zvija, sika ogenj, bliža . . . bliža se . . . oh Boog . . . hu, grabi . . . po meni!“

Tu plane bolnik kvišku, a zopet pade nazaj. „Nisi, nisi me za . . . pu . . . stil? Hvala ti! Daj, . . . daj roko! Vodi me iz brezdna, iz pogubljenja!“

Hostnik se zbudi iz strašnih muk, pogleda čudno okolu sebe, prime ženo, ki je prišla k postelji, za roko.

„Draga! Po gospoda!“

ruti nekoliko pristržejo in kakor se kaže, ima cesarska vlada tudi že res škarje v roki. Primorje mora zopet postati, kar je po večini svojega prebivalstva: slovansko in avstrijsko. Mišljenje in javna politika ondi morata se v tem tiru oživiti, in konec mora biti današnjemu gospodarstvu v Trstu, kjer je vse videti, kakor bi že jutri laškega kralja čete zasele Trst. Zadosti visoko priklopela je laška prevzetnost v Trstu, v Gorici in v Rovinju in skrajni čas je, da se ji zakliče iz zato poklicanega mesta: Ne dalje takó! Za sedaj mora ondi še prostora biti za črnorumeni in belomodrorudečo zastavo, prav nič pa ne za laško rudečebelcelzeno.

Celjske novice.

(P. n. gospode dopisnike) prosim oproščenja, da ne objavim poslanih dopisov. Rad verjamem in pritrjujem tudi njih mislim, zakaj se je začela gonja proti meni in moji kandidaturi. Pretrpel sem že toliko krivic, da me tudi ta ne bode uklonila. Povedal sem, kolikor se mi zdi potrebno, v uvodnem članku in tisti, ki hoče biti pravičen, bode prepričan o mojem poštenem namenu; osebnih nasprotnikov pa tako nobeno djanje ne predružači. Zahvaljujem se na sočutstvu in prepuščam volilcem konečno odločitev.

Dragotin Hribar.

(Volilni oklic) „Domovina“ ne more objaviti, ker ga je predsednik „Slovenskega društva“ napravil na svojo pest in nam ga ni doposlal.

(Volitve volilnih mož) za peto kurijo in kmečko skupino Celje-Brežice vrše se ugodno za narodno stranko. Socijalisti zmagali so le na par mestih s pomočjo Nemcev in nemškutarjev in povsod le s surovo silo, ker so kmete napadali in odganjali. Res lep začetek socijalistične vlade.

(Novačenje za vojake) se letos zaradi državnozbornih volitev ne bode vršilo v marcu, kakor druga leta, temveč še le v aprilu.

(Volitve in učitelji.) Dosedaj se je večkrat prigodilo, da so učiteljem se delale ovire pri volitvah. Nekateri okrajni glavarji so trdili, da zaradi volitve učitelj ne sme pustiti pouka. Letos je pa vlada zaukazala, da na dan volitve ne bode šole, da se bodo učitelji mogli udeležiti volitve.

(Poročil se je) dne 11. t. m. g. dr. Albin Kapus, odvetniški koncipijent v Ljubljani, z gospično Olgo Gallé, hčerko c. kr. državnega pravdnika v Celji.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je imelo dne 7. februarja t. l. svoje drugo letošnje zborovanje, katerega se je vdeležilo 25 udov. Z veseljem poročam, da je društvu pristopil zopet eden podporni ud, namreč g. Ahtik, odv. uradnik v Celji. — Mej drugim se je prečital dopis „Zveze slov. učit. društev“, v katerem se naše društvo pozivlja, da osnuje društvo za zgradbo učiteljskega konvikta na Spodnjem Štajerskem. Na vsak način kaže, da se konvikt ustanovi v Mariboru; zato je pa tudi najbolje, da celo zadevo vzame v roko učiteljsko društvo za mariborski okraj. — Štajerska „Zaveza“ uči

teljev misli ustanoviti bolniške blagajnice za učitelje. Če se to posreči, tedaj hoče naše društvo po vzgladu bratskega društva ormožkega delovati na to, da se za Spodnjo Štajersko ustanovi poseben oddelek. — Nabirali so se naročniki za knjige „Pedagogičnega društva v Krškem“ in izrazila se je želja, da bi tudi krajni šolski sveti naročili te knjige za šolske knjižnice. — Izšel je 24. snopič „Knjižnice za mladino“ z naslovom „Savinjski glasi“, katerega so spisali udje našega društva, ki imajo pod predsedstvom g. Brezovnika poseben književni odsek. Dragi stariši, kupujte za svoje otroke mladinsko knjižnico; kajti čitanje dobrih knjig je za mladino neizrekljive vrednosti. — G. Knaflič, nadučitelj pri Sv. Lenartu je razlagal, kako se naj otroci že v prvem šolskem letu učijo risati razne podobice, to jim dela veliko veselje, so raje pazljivi, vadijo si roke in oko itd. — Drugih podrobnosti iz tega zborovanja ne bom navajal. Samo pripomniti še hočem, da dragi prijatelj šole, ko bi hotel včasih priti k našim zborovanjem, prepričan bi se, kako pošteno se trudimo za našo nadaljno izobrazbo in kako se brigamo, da bi bili dobri učitelji naše mladine; gotovo bi nam bil potem še bolj naklonjen.

(Maškarada „Celjskega Sokola“), ktera se bode vršila na pustno nedeljo dne 28. svečana t. l. v „Narodnem domu“ obeta biti, sodeč po različnih pripravah, jedna najlepših, kar se jih je dosedaj priredilo. Opozarjamo še enkrat, da se dobé vstopnice le proti izkazu vabila v trgovini g. Drag. Hribarja in dne 28. svečana t. l. zvečer pri blagajnici. One člane, kateri ne pridejo maskirani, prosimo, da naj ne pridejo v salonski obleki ali fraku, nego v sokolski obleki, kakor je predpisana. Odbor.

(Sijajni ples celjske čitalnice) v torek dne 16. t. m. presegel je vsako pričakovanje. Udeležba, kakor tudi toalete bile so dostojne prostorov v „Narodnem domu“. Prvo četvorko plesalo je 80 parov. „Kolo“ pa je pod spretnim vodstvom dr. I. Dečka dosegel efekt, ki ostane vsem v spominu. Krasna darila damam, pa napravijo ta prvi ples v dvorani „Narodnega doma“ nepozabljiv.

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni zbor štajerski) rešuje ta teden edino le razne prošnje za doklade in podpore ter jemlje naznanje poročila deželnega odbora. V seji dne 17. t. m. volili so se razni odseki in je voljen v deželno kulturni odsek dr. F. Jurtela; v vinorejski odsek Ivan Vošnjak; v volilno reformni odsek dr. F. Rosina.

(Ustanovni občni zbor „Katoliškega političnega društva za teharsko faro“) vršil se je v nedeljo dne 14. t. m. z velikimi zaprekami. Prihrulo je nad 100 socijalistov, ki niso pustili mirno zborovati. Nad jedno uro trajajoči prepričevalni odločil je, da so se socijalisti odmaknili za toliko, da je bilo moč voliti odbor in vpisati ude ter da je tudi podružnica sv. Cirila in Metoda izvolila novi odbor. Na to pa so se socijalisti

po vrnili, jeli razbijati po oknih, psovati in zmerjati, tako, da je predsednik bil primoran shod takoj zaključiti. V odbor političnega društva so voljeni: Č. g. kaplan Josip Kržišnik, predsednikom; g. Jožef Rebov, župan, podpredsednik; g. Jožef Šušterič, blagajnik; g. Gašpar Vrečer, nadučitelj, knjižničar; g. Andrej Preskar, tajnik; gg. Ignac Cajhen, Franc Stor, Anton Škorjanc in Anton Koštomaj, odborniki. V podružnični odbor sv. Cirila in Metoda pa so bili izvoljeni gg. Jožef Kržišnik, kaplan, predsednikom; Rebov Jožef, župan, podpredsednikom; Gašper Vrečer, nadučitelj, tajnik; Ivan Flaker, Jožef Šušterič in Matija Urbaneš, odborniki.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Bralno društvo za Laški trg in okolico“, dne 21. svečana 1897, v pivarni gosp. Simon Kukec-a v Laškem. Vspored: A. „Berite Domovino“. Vesela igra v enem dejanji. Spisala J. K. in J. J. „Dve tašči“. Veseloigra v enem dejanji. Poslovenil Vekoslav Benkovič. B. 1. pl. Farkaš: „Vienac hrvatskih narodnih popevaka“, udarjajo tamburaši. 2. Gutschy: „Nočni stražari“, udarjajo tamburaši. 3. Brož: „U slatkoj sanji“ (valček), udarjajo tamburaši. Začetek točno ob polu 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr., za kmete 20 kr. Vhod čez dvor. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Škofjovos in sosesko) vabi na shod in veselico, katero priredi dne 21. svečana 1897 v Vojniku pri starem Vrečarju ob 4. uri popoldne. Vspored: 1. Zborovanje s poročili in nasveti. 2. Veseli igri „Župan“ in „Brinjevec“. 3. Prosta zabava. Za obilno vdeležbo se priporoča odbor.

(Nova cerkev.) Učiteljsvo trirazredne ljudske šole priredilo je dne 10. januarja t. l. šolskim otrokom in tudi navzočim odrašenim ljudem kaj lepo in zabavno veselico v šolski sobi II. razreda. Učenci III. razreda predstavljali so namreč igrokaz „Od hiše“, kateri je izvabil navzočemu občinstvu dokaj smeha. Igralec Vid, hudoben in nepremišljen postopač (učenec Hrašan Makso) skrbel je za to. Res častno je rešil svojo vlogo. Tudi ostalih pet igralcev se moramo pohvalno spominjati, kajti tudi stara, zvita in hudomušna Vidova teta Barba (učenka Jeklj Julija) jo je kaj previdno sukala, da bi s pomočjo Vida po nepoštenem potu dobila posestvo gosp. Logarja (učenec Fr. Legvart), kateri se je po končani vojni v Italiji zopet vrnil v domač kraj v nadi, da najde svojo ženo in sina Vladka (uč. Fr. Pinter). Stari njegov prijatelj iz vojskinitih dni — Tomaž, kateri biva tudi tukaj in se peča s tem, da košarice plete, (uč. Šteblje Ant.) mu odkrije nakane Barbine in Vidove, ter povzroči, da sodnijski sluga (uč. Zatler Leop.) odvede namesto Vladka, Barbo in Vida v ječo in tako pokaže, da je nedolžnosti Bog najljubeznivejši varih, a hudobiji strašen maščevalec. Čist! dohodek te veselice obrnil se je v podporo ubogim učencem. Vsem blagim dariteljem pa, posebno čast. gosp. dr. L. Gregorc, drž. poslancu, kateri se je tudi te veselice vdeležil in gmotno svoto vložil

„Hvala Bogu! Saj sem vedela, da nisi tak. Gospod pridejo kmalu, sem že prej poslala po njih.

Ženi se je nekoliko zjasnilo čelo; njen mož se je vendar spreobrnil; njena molitev je bila vendar uslišana. Bala se je, da ga strast ugonobi tudi duševno. Kolikokrat je molila kleče in Boga prosila, da bi vsaj dušno rešil.

Hostnik se je spravil z Bogom; v veži se je zbralo mnogo ljudi, ponajveč sosedov, ki so molili za bolnika. Hostnik jih da poklicati v sobo

„Sosedje! Čudna so pota previdnosti božje. Strast... strast do pitja, ... strast do kvart me je tirala v prepad... pogubljenje... Bog me ni hotel pogubiti. Molitev... za me... je bila uslišana. Ne delajte tako vi! Bog... oh... Podložiti mi, težko diham... Naj vam bodem v izgled... kakovi ne... smete biti!

Odpustite mi! Svarite svoje sinove z mojim imenom!“

Možem se je brala tiha žalost iz lica, marsikateremu se je ukradla solza iz očesa. Hostnik se obrne k Anki, ki je stala pri zglavju, in pokliče Toneta.

„Vem, da se ljubita. Tebe Tone... poznam,

da... ne boš... zapustil... Anke in... matere, akoravno sem skoraj... vse... vse zapravlil. ... Grešil sem... moj Bog... Sprejmita moj... blagoslov... Tone, spominjaj se... nesrečnega... Hostnika, bodi... ti on v... svarilen izgled!...

Drugi dan je bilo Hostniku zelo slabo. Čutil je da se mu bliža zadnja ura. Ganljivo je vzel od žene slovo in kmalu izdahnul dušo.

Gospod župnik je vračajočim se pogrebem govoril resne, slovesne besede:

„Izročili smo črni zemlji moža, ki je bil nek-daj lahko vsem v lep izgled, a zgrešil je pravo pot, zašel na krivo, strast ga je gnala dalje in dalje proti groznemu prepadu, že mu je zijalo naproti črno žrelo... pa Bog se ga je usmilil. Bodi nam sedaj v svarilen izgled, kam pripelje človeka strast! Kje je sedaj ono bogastvo, ono blagostanje na Griču? Pa ne zaničujemo ga zategadelj, spominjajmo se ga, pomnimo njegove zadnje besede! Umrl je kot kristjan.“

* * *

Na Griču je zopet novo življenje.

Celi dan se vse giblje y kuhinji, po hlevih, na dvoru, na polju, v gozdu, povsod dovolj opravka.

Ave Marijo je že odzvonilo.

Stara Hostnikovka sedi na klopi pred hišo in pestuje majhno dete, petletno vnukinjo.

„Stara mama, kaj pa je to? Kakó se sveti? To so angelčki, ne?“

„Ne, ne brblja mala, to so kresnice. Angelje boš videla v nebesih, tam gori nad zvezdami pri starem ateju.“

„Na kateri zvezdici pa so stari ata? Na tisti tam-le, na tisti veliki, ne?“

„Leti, leti za mačkico, pa tiha bodi!“

„Kaj da ga še ni?“ djala je Anka, ki se je pridružila materi. „Meni se tudi čudno zdi, saj ni imel toliko opravka v trgu.“

„Dober večer, mati in Anka! Dolgo me ni bilo.“

„Kje pa si bil? Bala sem se že.“

„Bala? Ne poznaš bolje svojega Toneta? Ti nagajivica mala! Nekaj novega. Kopriva je nagle smrti umrl, napil se je, obležal in danes so ga našli mrtvega. Šel sem ga gledat.“

„Bog usmili se njegove duše! Bil je hudobec, zapeljivec mojemu možu, ubdil je v njem nesrečno strast do igre. Bodi mu odpuščeno! Pa brez gospoda umrl!“

za uboge učence, izrekamo v imenu ubogih učencev najtoplejšo zahvalo.

(Št. Jurij na juž. želez.) Vabilo na plesno veselico šentjurskih samcev, dne 21. svečana 1897, v prostorih g. A. Nendlna v Št. Jurji ob juž. ž. Začetek ob 7. uri. Vstopnina 1 gl. za osebo. Svira šmarska godba. Brez povabila vstop ni dovoljen. Odbor. Vozovi za vožnjo s kolodvora in nazaj bodo cenjenim gostom na kolodvoru na razpolaganje.

(Hranilnica in posojilnica v Šmarji pri Jelšah) ima v nedeljo dne 28. svečana ob polu 4. uri popoldne svoj občni zbor ter vabi najljudneje k mnogobrojni udeležbi.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem) imela bo dne 21. februarja t. l. v gostilni gospe Šentakove ob 6. uri zvečer svoje glavno zborovanje s sledečim vspeodom: 1. Pozdrav. 2. Poročilo načelnštva. 3. Volitev. 4. Vplavevanje letnine. 5. Nasveti. Posamezna vabila se ne bodo razpošiljala. Nadejaje se prav obilne vdeležbe, povabi zavedne Slovence najljudneje načelnštvo.

(Šaleška čitalnica v Šoštanj) priredi v nedeljo 21. svečana 1897 koncert s sledečim vspeodom: 1. F. A. Vogl: „Cigani“, moški zbor s samospvom za tenor. 2. A. Nedved: „Pogled v nedolžno oko“, sopran s spremljevanjem klavirja. 3. J. Aljaž: „Občutki“, moški zbor s samospvom za bariton. 4. H. Volarič: „Slovenskim mladenkam“, ženski zbor s spremljevanjem klavirja. 5. A. Foerster: „Venec vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, moški zbor in samospvi s spremljevanjem klavirja. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 kr. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor. Vstop dovoljen le udom, vabljenim in po udih vpeljanim odličnim gostom.

(Velenje.) Kaj krst brez botrov? to pa vendar le ni mogoče! boste rekli gospod urednik. Pa je res! — in veste kdo je bil krščen — naš turški boben. Kdo ga je pa krstil? En mali 14 letni krojaški učenec! Zelo smešno je bilo videti, da se ta velikan postavi na malega dečka, rekši: jaz nisem turški boben in ga hoče tepsti. Daček pa s polnim škafof vode na glavi ne premisli se dolgo, zvrne škafof čez bobna in zbeži. Ta pa vsklikne od strahu in mraza — uh! — in se zaroti: Krota! pa ti me boš krstil? — Bežeči učenec se pa obrne in zakriči: Boben si boben! Ali bo ta strastni „Südmarkovc“ vendar enkrat sprevidel, da se ni šaliti s Slovenci!? V jeseni porazil je v Šoštanj tako imenitno, da še ljudje zdaj vedo pokazati, kje je „Mehlsack“ svoj boben valjal in to vsled prevroče vnetega srca za Südmarmk. To je bilo jako dobro in znabiti se mu kri sčasom ohladi, da bo bolj za sebe skrbel ne pa za nas in naše veselice, kakor zadnjič z izrazom „Die windischen haben ja kein Geld“. O turški boben! ako obogatiš pri Südmarmkovih vžigalicah, potem se znaš nadjati, da pridemo prosit za posojilo, če bomo v zadregi, — a sedaj še pa ni sila. Odkar je ta German v Velenji, ni miru pri nas. Nadjam se, da bodo naši kmetje vendar enkrat sprevideli, kdo je njih nasprotnik in se bolj držali gesla „Svoji k svojim“. Mi imamo vrle slovenske gostilne, vendar pa še zahajajo ljudje k našim nasprotnikom, pri kojih ima turški boben ta več besedo! Opozarjamo pa tudi na edino narodno trgovino gosp. U. Lagerja, pri katerem dobimo tudi vžigalice in svinčnike prvih slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Ne podpirajmo toraj nasprotnike! Svoji k svojim!

(V Mozirji) nabrala je gospa Jožefina Blaž v veselej družbi v njenej gostilni svoto 2 gl. za velikovško šolo družbe sv. Cirila in Metoda. Srčna hvala!

(Bralno društvo v Studenicah) priredi v nedeljo 21. svečana v gostilni g. J. Koropec veselico s tem le vspeodom: 1. „Slovenec sem“, moški zbor. 2. „Kje je meja?“ Gluma v enem dejanji. 3. „Pri zibel“, mešan zbor. 4. „Slovo“, mešan zbor z bariton solo. 5. „Gluh mora biti“. Burka v enem dejanji. 6. „Kislica sladka“, mešan zbor. 7. Prosta zabava. Slovenci, pridite v velikem številu! Pri zadnjem občnem zboru volilo je društvo ta le odbor: Predsednik: č. g. Žekar Martin. Podpredsednik: g. Kandolin Janez. Tajnik in knjižničar g. Koropec Ivan. Blagajnik: g. Majhen Jožef. Odborniki: gg. Prešern Jožef, Turin

Jožef, Slomšek France, Slatenšek Jožef in Pinter Jožef.

(Konjiško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek dne 4. marca t. l. ob 10. uri popoldne v slovenski šoli v Konjicah s tem le vspeodom: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene reči. 4. O ljubezni očetnjave; govori nadučitelj g. Lovro Serajnik. 5. Iz naše vprašalne skrinjice. 6. Nasveti.

(Vabilo.) „Slovenjebistriško pevsko in tamburaško društvo“ priredi dne 28. svečana v gostilniških prostorih g. Petra Novaka zabavni pevski večer, na katerega vabi najljudneje častite svoje ude. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

(Vabilo) k veselici, katero priredi pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Trbovljah, v nedeljo, dne 21. svečana 1897, v gostilni g. Volavška. Vstopnina: za osebo 40 kr., za obitelj s tremi osebami 70 kr. Začetek ob 5. uri popoldan. K obilni udeležbi vabi najljudneje odbor.

(Novi vlaki na železniški progi Zidanmost—Sisek.) Iz Savske doline se nam poroča, da namerava železniška uprava vpeljati na imenovani progi dva nova vlaka in sicer vlak, ki bi odhajal z Zidanega mosta zvečer po došlih lokalnih vlakih glavne proge; drugi vlak bi prihajal zjutraj s Siska in Zagreba na Zidanmost, kjer bi imel zvezo z mešanim in lokalnim vlakom. Ako se ta naprava, ki se vpelje baje meseca maja, uresniči; vstreženo bode želji prebivalcev Savske doline, katero so že davno gojili.

(Ponesrečil se je) Jožef Centrih iz Presična pri Kozjem. Sekal je v gozdu debla. Jedno drevo padlo je na nesrečneža in ga ubilo. Star je še le 37 let in je zapustil udovo s tremi nepreskrbljenimi otroci. Dobre ljudi prosimo miloščine za nesrečno družino.

(Novo slovensko posojilnico) snujejo pri Sv. Miklavžu v ljutomerskih gorica.

(Središče.) Minulo nedeljo dne 14. svečana priredilo je tukajšno učiteljstvo s sodelovanjem domačih pevcev in pevkinj veselico, ktera se je v vsakem oziru prav dobro obnesla in je k za dovoljnosti dosegla svoj blag namen, da se uporabi čisti dohodek za revno šolsko mladino. Šolski prostori, v katerih se je veselica vršila bili so do zadnjega kotička napolnjeni; vdeležilo ni se le veliko število tukajšnjega občinstva ampak prišli so tudi gostje iz Ormoža, Sv. Miklavža, Obrežja Grab, Šalovec in iz sosednjega Medjimurja. Veselica začela se je s petjem, ki je navduševalo vse navzoče in vsak bil je iznenađen nad lepo izvežbanimi glasovi domačih pevcev in pevkinj. Med drugimi točkami petja smo posebno radi tudi slišali mešani zbor pesem „Zaostali ptič“, ktero je komponiral sam urejevalatelj veselice tukajšni učitelj in pisatelj pospod Anton Kosi. Med petjem bila je deklamacija „Zlate sanje“ katero je izvrstno prednašala gospodična Tilika Čulek. Po petju vršile so se še gledališki igri. Prva „Domači prepri“, kratkočasna igra, a druga „Popolna žena“, veseloigra, vsaka v jednom dejanji. Tudi diletantinje in diletanti pridobili so si v igrah občno zadovoljnost. Za godbo skrbel je ciganski kvintet iz Čakovca. Prosta zabava, kterej tudi dokaj prav veselih ur prištevati smemo, vršila se je v Plepelčovi gostilni. Končno bodi pa slavnemu učiteljstvu, osobito pa gospodu Kosi, ki je bil duša veselici in ki tako pridno poučuje domače pevce in pevkinje, pristrčna zahvala, želeč, da tudi v naprej tako hvalevredno deluje in goji mir in napredek med domačini.

(Gornja Radgona.) V nedeljo 20. t. m. bode imelo „Kmetijsko bralno društvo“ v Gornji Radgoni v gostilni g. Škerleca „Pri angelju“ svoj občni zbor z veselico. Vspored: 1. Poročilo odstopajočega odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Gledališka predstava „Oreh“. 4. Prosta zabava s petjem. Začetek ob polu 2. uri popoldne. Vstopnina za ude bralnega društva z družinami 10 kr., za neude 20 kr. od osebe. Gostje se vabijo. Odbor.

(Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. gor.) Na občnem zboru tega društva dne 7. t. m. je bil izvoljen sledeči odbor: G. F. Thaler, posestnik in vinotržec na Kresnici, predsednik; č. g. Matija Kelemina, župnik pri sv. Ilju, podpredsednik; g. Janko Urlep, učitelj, tajnik; g. Karl Swaty, poštar, blagajnik; č. g. Ru-

dolf Janežič, kaplan in France Flucher, posestnik, odbornika.

(Shod zaupnih mož v Mariboru) postavil je kandidatom za mestno skupino Maribor-Ptuj g. dr. Fran Rosina, odvetnika v Ljutomeru; za mariborsko kmečko skupino kandiduje g. Franc Robič, veleposestnik v Lembahu pri Mariboru; za V. skupino Feldbah-Sl. Bistrica pa se še ni postavil kandidat.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) oddalo je dne 16. t. m. po odposlancih g. preds. iur. Matevž Senčar, preds. nam. cand. iur. Mart. Spindler, tajnik med. Živko Lapajne, cand. phil. Vrstovšek; kot zastopnika akad. društva „Slovenija“ na Dunaji udeležila sta se gosp. iur. Mihalič in gosp. phil. Valenčak nesmrtnemu pesniku, velecenjenemu gospodu Antonu Aškercu, častno diplomu. Deputacija je izročila slavljencu diplomu mej navdušenim nagovorom g. preds. iur. Senčarja, ki je zvršil svojo častno nalogo z naslednimi besedami: „Blagovolite sprejeti velečislani gospod Aškerc, to diplomu v dokaz globokega spoštovanja. iskrene ljubezni slovenskih velikošolcev do Vas kot pesnika-voditelja na narodnem prosvetnem polju ter neumornega boritelja za naroda duševno osvobojenje. V Vas ima akademiška mladež vzor globokega misleca, plemenitega človeka, vrlega Slovana. Srčno želeč, da nam ostanete še mnoga leta kljub vsem napadom mogočnih sovražnikov neustrašen in neupogljiv boritelj za vzvišene ideje, kličem Vam v imenu slovenskih velikošolcev na zmagonosen vspeh „živel“. Gospod Anton Aškerc zahvalil je odposlance s pristrčnimi besedami na izredni časti, povdarjajoč, da mu je v prijetno zadoščenje imeti v mogočni vrsti akademiške mladine odkritosrčne, prepričane somišljenike! Po skupnem obedu, pri katerem so se govorile razne napičnice poslovala se je deputacija težkim srcem od dičnega pesnika gospoda Ant. Aškerc.

Druge slovenske novice.

(Volilno gibanje na Kranjskem.) Katoliška stranka je postavila kandidate za peto kurijo in za kmečke občine. Najtežje so se zjediniili za kandidata pete kurije. Nekateri so želeli dr. Žitnika, drugi pa delavca Gostinčarja. Naposled so se oboji sporazumeli za dr. Janeza Kreka. Za gorenjske občine kandiduje katoliška stranka posestnika in poštarja v Podnartu Josipa Pogachnika, za notranjske občine dr. Ignacija Žitnika, za trebanjski volilni okraj Frana Povšeta, za novomeški volilni okraj Viljema Pfeiferja in za ljubljansko okolico dr. F. Šušteršiča.

(Kandidatje narodne stranke na Kranjskem.) Kolikor se sedaj ve, misli narodna stranka kandidovati v Ljubljani dosedanjega poslanca g. J. Kušarja, v gorenjskih mestih g. dr. A. Ferjančiča, ki je doslej zastopal notranjske kmetijske občine in v trebanjskem volilnem okraju kmetijskih občin g. Višnikarja. Drugi kandidatje še niso določeni. G. A. Kobler misli v gorenjskih in notranjskih mestih kandidovati na svojo roko.

(Socijalizem na Kranjskem.) Socijalisti so na Kranjskem nenavadno delavni, da si ondu tla zanje niso ugodna. Sklicujejo shod za shodom. Minulo nedeljo je bilo v Ljubljani pet socijalistiških shodov. Kakor se kaže, utegnejo v Ljubljani pri volitvi volilnih mož v kakem okolišu celo zmagati v peti kuriji. — V Idriji so zmagali v peti kuriji z desetimi volilnimi možmi, v Spodnji Idriji pa s štirimi.

(Novi polkovni imejitelj ljubljanskega polka.) Imejiteljem pešpolka št. 17 je imenovan Hugon Milde pl. Helfenstein, predsednik vojaškemu prizivnemu sodišču.

(Umrli je) v Ljubljani pivovarnar Jurij Auer, dne 11. t. m. Dva dni poprej ravno ob isti uri je bila umrla njegova soproga. Pokojnik je bil dober narodnjak.

(Poskušen samoumor.) V nekem ljubljanskem hotelu si je dne 12. t. m. prerezal vrat mokronoški okrajni sodnik dr. Josip Starič. Hudo poškodovanega odnesli so v bolnico. Povod samoumora so baje nesrečne rodbinske razmere.

(Umesten ukaz dež. šolskega sveta.) Kranjski deželni šolski svet je naročil učiteljem, naj

strogo kaznujejo šolarje, ki kade tobak. Taki otroci večkrat zažgejo. Želeti je, da bi ta ukaz imel kaj uspeha.

(Nezgode.) Dne 9. t. m. sta v Ljubljani na cesti na državni kolodvor se srečala dva voza. Ko sta se ognila, je eden voz spodrsnil na ledeni cesti in pritisnil hlapca, ki je vozil, v zid neke hiše, ter ga tako poškodal, da ni dosti upanja, da bi ozdravil. — Dne 7. t. m. se je pa posestnik Jožef Skubic iz Waldhofena odpeljal s ženo obiskat svoje stariše v pol ure oddaljeni Osredek. Doma sta pustila tri majhne otroke. Ko domu prideta najdeta sobo polno dima, otroke pa mrtve. S senom napolnjene blazine so se na klopeh pri peči vsled obilne kurjave vnele in nastali plini zadušili so otroke. — Dne 11. t. m. je v Trstu padla na ulici neka štiriletna deklica. Povožil jo je neki izvošček, ki ni mogel pravočasno ustaviti konja. Dekle je bilo tako poškodovano, da je umrlo. — V Trstu našli so te dni zmrznelega šestinpetdesetletnega težaka Josipa Persina, zraven njega je ležala steklenica, ki je še smrdela po žganju. — Marija Omacher, soproga nekega mizarja v Trstu je bila pustila svojo dveletno hčerko v kuhinji. Dekletu se je vnela obleka. Če tudi so ogenj pogasili, vendar je deklica umrla za opeklinami.

(Ponarejen najden denar.) Dne 25. januarja t. l. je našla Karolina Bregar na potu iz Zagorja v Trojane mošnjček, v katerem so bile 4 krome in 30 vinarjev. Ves ta denar je bil ponarejen.

(Iz Škofjeloke.) V Stariloki umrla je dne 8. svečana t. l. blaga žena M. Bogataj. Rajna bila je velika dobrotnica revežem in mati č. g. J. Bogataja, vikarja na Laškem. Blag ji spomin!

(Grof Hohenwart — poleparjen.) Oskrbnik graščine grofa Hohenwarta v Ravnah Franc Karara je poneveril večje svote in pobegnil.

(Dve novi „glavni“ davkarji) sta se na Kranjskem ustanovili, namreč ena v Kranji, druga v Kočevju.

(Tatvina.) V Št. Vidu pri Zatičini so v noči od 4. na 5. svečana t. l. vlomili tatovi v hišo beneficijata Šimona Pristava, ne da bi bili kaj odnesli. — Župniku v Višnjigori so pa tatovi minuli mesec ukrali hranilničnih knjižic za 1487 gld. 6 kr. Denar je tat že vzel iz hranilnice, predno so tatvino opazili. — V Ljubljani je neki Perlesov hlapec ukradel svojima sohlapcema, jednemu sukno, drugemu 5 gld, in pobegnil. — V Mirni peči na Dolenjskem je neznan tat vlomil v dve pušici v cerkvi in ju izpraznil.

(Slovenske posojilnice leta 1896.) Idrijska okrajna hranilnica in posojilnica je imela lani, ko je še le drugo leto poslovala, velikanske uspehe; kajti njen promet kaže 1,356.846 kron; njen čisti dobiček je 3051 kron in združnih zakladov ima že 3500 kron brez letošnjega dobička. — Zdaj so se še le Idričanje prepričali, kako koristen je denarni zavod. Želimo le še to, da bi ta krepka posojilnica podpirala to, kar koristi slabejšim sestram, da bi namreč pristopila k bodoči veliki denarni zadrugi, t. j. k „Centralni posojilnici slovenski“.

(Slovenščina na Koroškem.) Koroški nemškutarji so tudi prišli do spoznanja, da je na Koroškem slovenščina potrebna. „Bauernbund“ namreč razpošilja tudi že slovenska vabila za volilne shode, katere prireja. Verjetno ni, da bi se kdo usel na take limanice. Slovenci bauernburdarje že predobro poznajo.

(Ponesrečeni volilni shod.) Predzadnje nedeljo sta v Stebnju ob Zili bila sklicala volilni shod dr. Steinwender in Wanisch. Ker ju pa volilci, največ Slovenci, niso hoteli poslušati, morala sta sramotno pobrati kopita.

(Iz maščevanja.) Dne 5. t. m. se je ženil sedemindvajsetletni posestnik Sestan v Novakih v Istri. Ko je ženin stal pri oknu z nevesto in družico, je nekdo ustrelil s svinčenimi zrni. Vsi trije so bili ranjeni. Ženina so morali odpeljati v bolnico. Ustrelil je nekdo iz maščevanja, ker je poprej snubil nevesto, a ga ni hotela. Zaprlji so že napadovalca in pet sokrivcev.

(Volilni manever.) Italijani se grozno boje, da ne bi bil voljen v peti kuriji v Istri dr. Laginji. To bi bil dokaz da Istra po večini prebivalstva ni italijanska. Da napravijo mej volilci zmešnjavo, raztrosili so novico, da je dr. Laginja

zbolel na možganih in se bode moral umakniti iz političnega življenja. Tudi italijanski listi so objavili to novico.

(Novo preziranje slovenščine.) Te dni je objavil naredbenik pravosodnega ministerstva liste, v katerih se ima razglašati prijave za trgovski register. Mej temi listi ni nobenega slovenskega. Celo za Kranjsko se take objave morajo razglašati v nemških listih. Dotične liste določijo načelniki deželnih političnih oblastev v sporazumljenju s sodišči. Tu se je zopet pokazalo, da gospodje na teh mestih slovenščini niso naklonjeni.

(Ogerski zakoni na Reki.) Hrvaški ban nima navade se dosti brigati za Reko, da si še ni odločeno, pripada li Hrvatski ali Ogerski. Ko je pa šlo za vpeljavo ogerskih zakonov na Reki, se je pa vendar hrvatski ban nekaj ustavljal. Bil je pri cesarju v avdijenciji in neki naglašal, da se razmere na Reki ne smejo preminjati brez njegovega dovoljenja. Ban pa tega ni storil iz skrbi za hrvaštvo, temveč samo boji se, da se na Reki vpelje ogerski tiskovni zakon. Ta zakon pušča mnogo več svobode, nego hrvaški. Mnogi opozicijski listi bi se iz Zagreba potem preselili na Reko, kjer bi po svoji volji pisali proti hrvaški vladi, grof Khuen-Hedervary bi pa ne imel nobenega sredstva, da jim zamaši papirnata usta.

Druge avstrijske novice.

(Dalmatinski deželni zbor) je odklonil predlog poslanca Salvija, ki je zahteval, naj se osnuje italijanska ljudska šola v Spletu. Poročevalec Borčić je naglašal, da omenjeni predlog nima zakonite podlage, ker prav za prav v Dalmaciji italijanske narodnosti niti ni ne, kajti Italijani nikjer združeno ne stanujejo. Ko se je predlog odklonil, so vsi italijanski poslanci ostavili deželni zbor in odložili svoje mandate. S tem hočejo nekako vlado prisiliti, da bi se za Italijane potegnili.

(Pravoslavne cerkvene občine v Bosni) Srbske bosenske in hercegovske občine so bile odposlale na Dunaj odposlanstvo, da se pritoži pri cesarju proti postopanju bosenske vlade. Na Dunaju odposlanstvo ni bilo vsprejeto. Pustilo je na Dunaji pritožbo v cesarski kabinetni pisarni. Ta pritožba se je te dni nerešena vrnila in mostarsko cerkveno občino je razpustila vlada in se prava izročila vladnemu komisarju.

(Češko in nemško vseučilišče na Moravskem.) Poslanec dr. Začek je predlagal, naj se osnuje na Moravskem češka tehnika in češko vseučilišče. Temu se je upiral nemški poslanec Elbert, ki je zahteval za Moravsko nemško vseučilišče.

(Mlado- in Staročehi.) Pogajanja mej Staro- in Mladočehi zastran kompromisa za državnozbornske volitve niso imele nobenega uspeha. Mladočehi so jim ponudeni kompromis odbili, sklicujoč se, da ne zaupajo Staročehom, da res odkritosrčno mislijo skupno postopati z Mladočehi, ker so sami se začeli pripravljati za državnozbornske volitve, predno so z Mladočehi se jeli pogajati. Poleg tega pa sedaj ni več časa, da bi se sklical shod zaupnikov iz vse češke kraljevine, samo vodje mladočeške stranke se pa ne upajo sklepati kompromisov. Največ je pa to pripomoglo, da so se pogajanja razdrla, ker so se „Narodni Listy“ oglasili proti vsaki spravi. Ta list pa ima tak upliv, da se mu mladočeški voditelji ne upajo ustavljati. Listu pa boj le koristni, kajti zanimivejše je, če je boj mej strankami in ljudje ga rajše čitajo. Lastniki tega časopisa so toraj imeli interes na tem, da se ta kompromis razbije.

Ogled po širnem svetu.

(Berlin.) Drž. kancler knez Hohenlohe je obhajal 16. t. m. zlato poroko. Cesar Viljem mu je doposlal zelo laskavo brzojavno čestitko ter mu podelil zlato spominsko kolajno.

(Tridesetletnica občne volilne pravice v Nemčiji.) Dne 12. t. m. je minulo trideset let, ko se je vpeljalo v Nemčiji občno in tajno volilno pravico za državni zbor, v katerem so tedaj bile zastopane le severno-nemške države.

Pri prvih volitvah je bil voljen od socialnih demokratov jedini Bebel v državni zbor. Vseh socialističnih glasov se je bilo tedaj oddalo kacic 100.000. Pri zadnjih državnozbornskih volitvah se je bilo oddalo 1,800.000 socialističnih glasov in bilo je voljenih 48 socialističnih poslancev.

(Pariz.) Posl. zbornica je vsprejela ves proračun s 453 proti 46 glasom. Razprava o interpelaciji posl. Cochina glede dogodkov v orijentu se je odložila na ponedeljek.

(Vstaja na Kreti.) Razmere se na Jutrovem čudno sučejo. Na Kreti je buhnil vstanek, ker Turčija ni hotela vpeljati obljubljene presnove. To priložnost je porabila Grška in poslala na Kreto šest vojnih ladij pod poveljstvom princa Jurija, pod poveljstvom princa Nikolaja pa vojakov na turško mejo. Pri Plataniji se je iskrcal že grški polkovnik Vasos. Sprva se je govorilo, da ima grško brodovje samo namen preprečiti iskrcanje turških čet, ako se pošljejo na Kreto, a sedaj je pa vidno, da so Grki sklenili prisvojiti si otok. Izšel je namreč že kraljevi ukaz, s katerim se Kreta proglašja za grško posest in pozivljajo Krečani, da priznajo grškega kralja za svojega vladarja. Na Kreti je bilo več bojov mej kristijani in Turki. V Kaneji je bil hud boj po ulicah, guverner Berovič je bežal na avstrijsko ladijo. Berovič je pobegnil, ker sultan ni ž njim zadovoljen, ker ni znal preprečiti vstaje. Guverner je že odposlal v Carigrad svojo ostavko. Velevlasti so sedaj v zadregi, kaj storiti. Njih zastopniki so v Carigradu že cele mesece se posvetovali, kako ohraniti mir in urediti stvari, a ves njih trud je bil zastonj. Sedaj so ukrepali, da velevlasti zasedejo Kreto, a predno so se za to odločili, so se že Grki iskrcali. Turčija pa mirno gleda, kaj se zgodi. Na Kreto še ni odposlala nobenih vojakov, samo na grško mejo je odposlala neke vojaške oddelke. Turki pa se nič prav ne upajo prijeti Grkov, ker mislijo, da je kaka evropska vlast za njimi. Turčija bi se celo Kreti že rada odrekla, ko bi vedela, da bode potem mir. Toda vre tudi v drugih turških pokrajinah, zlasti v Makedoniji.

(Atene.) Vojno ministerstvo je odredilo, da se pozoveta v aktivno službo dva razreda rezervnikov-pomorščakov. Položaj v mestu Rethymno je zelo neugoden. Konzuli so zahtevali, naj se vojaki izkrcajo iz ladij evropskih sil, da varujejo krščansko prebivalstvo. Zunanji minister je izjavil poslanikom, da ima odpošiljatev čet le namen, napraviti mir na Kreti.

Dopisi.

Iz Konjic. (Spomin na okrajnega glavarja dr. P. Wagner.) A. M. prevžitkar v Breznu pošlje v blaženi vitanjski nemščini sestavljen spis v Gradec.

Weitenstein am 30./3. 896

Löbliche k. k. Landesregierung!

Ich bitte ihnen mit gefällige Ersuchung durch meine bite mir diese beigegebene Sache in der ordnung mir zu erklären ob ich mit meinen Schriften noch was zu fördern habe, von diesen hier bei liegenden Abschriften steht das mein Grundstück war um 205 fl. verkauft habe, und die Prozenten habe ich aber keine bekommen und Ich bin ihmer kränklich und sehr alt kann sich nirgends vo zu erhelpen und ein anderer will sich aber nimmer für mir sich zu verkümmern. Darum wende sich ich zu ihnen Löbl. k. k. Landesregent, und mir diese Nacht richten mir ganz erkleren, und mir verhelpen ob ich das noch möglich zu bekommen war. So bitte ich ihnen recht von herzen mir bald zur erkenntnis zu geben.

Mit Hochachtungvoll

Anton Močonik

Inwohner im H. Nr. 32. Wrezen

Post: Weitenstein

unter steiermark

Na to dobi odlok od okrajnega glavarstva v Celji.

Z. 18.742

Dem Gemeindeamte

Wresen

gegen Wiedervorlage des mit dem Verständigungsnachweise zu versehenden Communicates, mit dem Auftrage, dem Anton Močonik unter Rück-

stellung des inliegenden an ihn gerichteten gerichtlichen Bescheides zu belehren, dass er in der Kompetenz der Gerichtsbehörden liegt, in der vorliegenden Angelegenheit Auskunft zu erteilen, daher er sich gelegentlich eines Aufenthaltes in Cilli oder Gonobitz an diese wenden möge, und dass übrigens nach dem Inhalte des gegenständlichen Bescheides seine Forderung gegen den Käufer seines Grundstückes grundbücherlich sichergestellt zu sein scheint, und endlich, dass es ihm, falls er den in slovenischer Sprache verfassten Bescheid nicht versteht, unbenommen bleibt, vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte Cilli einen solchen in deutscher Sprache zu verlangen.

K. k. Bezirkshauptmannschaft Cilli

6. Mai 1896.

Wagner.

Oba pisma ležita pri uredništvu v izvorniku za pregled.

Ali se je res dr. P. Wagner v teku večletnega bivanja med nami prepričal, da naši kmetje bolj razumijo odloke v nemškem jeziku, kakor pa v slovenskem? Ali je le hinavščina?

Iz Tužne doline. Pri nas tudi najbolj marljiv in vesten učitelj z nekakim strahom pričakuje nadzornika, vedoč, da mu ta s svojim brezozirnim vedenjem izpodkopava ugled pri učencih. Izpraševalni profesor pri izpitu še tako podkovanega kandidata „vrže“, ako hoče. Ravno tako tudi nadzornik lahko nagaja učitelju, mučič ga pri nadzorovanju, posebno tisti, ki nima srca, trohice sočutja sè svojim podložnim učiteljstvom. Vsak si lahko misli, koliko ljubezni ima nadzornik do učiteljstva, ki je bil poprej zastopnik učiteljev v okrajnem šolskem svetu, a katere je tako zastopal, da so mu dali nezaupnico. Da naš nadzornik ne potrka na šolske duri je samo ob sebi umevno, on pride kot magotec v šolo. Dozdeva se mi, da mu najbolj ugaja, ako zapazi, da je učitelj iznenaden in prestrašen. Pohleven učitelj vpraša ponižno, kateri predmet bi obravnaval, — a že na osornem odgovoru spoznajo učenci, da gospod nadzornik ni učitelju naklonjen. Gorje učitelju, ki se je drznil kedaj v družbi nadzornika kritikovati, in ga je kateri klečeplazec sam, ali pa po svojej boljšej polovici ovidil! Ubogi neprevidnež! Ako si še tako marljivo v šoli deloval ter vsestransko svoje dolžnosti spolnjeval, pri nadzorovanju moraš čutiti ter pred učenci moraš delati pokoro za svojo predrzno odkritosrčnost! — Prišlemu nadzorniku se mora seveda učitelj od mize umakniti ter po dve ali več ur stati, da si je tudi starejši od nadzornika. Kot pedagog moral bi učitelja pustiti na prvem mestu pri mizi, kar bi ugledu učitelja koristilo, a ugledu nadzornika pa nikakor škodovalo. — Da mu mora učitelj na mizo prinesiti službene knjige, pisanke itd., to je njegova dolžnost, a dolžnost nadzornika pa ni, pisanke, risanke in spisnice razmetati sem ter tja, da ima poznej učitelj mnogo nepotrebne del. hoteč zopet v red spraviti, posebno v šoli z dvema ali tremi oddelki. Rednosti se pri takovem razmetavanju učenci gotovo od nadzornika ne uče! — Pa, ko bi še bil nadzornik saj tih opazovalec pouka, ter bi pri konferenciji, ali pa, kar je še boljše, med štirimi očmi povedal učitelju, katere napake je opazil. Pravice odrekati mu ne moremo, da tudi sam izprašuje. Vesten učitelj se pripravlja na pouk, naj se pa tudi nadzornik pripravi, ali saj pomisli, kaj in kako bo vprašal njemu po zmožnostih neznane učence. Ako se nadzornik prepogosto z izpraševanjem vtika v pouk, lomeč slabo slovenščino, preplaši in zmoti popolnoma učence, česar posledica je slabo, krivo odgovarjanje. S pohvalo in grajo moral bi posebno nadzornik previden biti, ker zgodilo se je že, da je najboljši učenec na nadzornikova vprašanja slabo odgovarjal, ter zato od njega bil surovo karan. Sè solznimi očmi pogleduje tak učenec svojega učitelja, češ, pri njem sem priden, a ta me pa zmerja. Budalo, butl itd. so izrazi, ki jih noben učitelj v šoli ne rabi! — Prigodilo se je že, da je nadzornik najslabšega ničvredneža, npravno pokvarjenega, v šoli zelo pohvalil, ker mu je na jedno vprašanje prav odgovoril. Ali tako postopanje ne žali pridnih učencev? — Med predmeti mora seveda nemščina zasedati prvi prostor. Pri nas v Tužni dolini se ravna okrajni nadzornik od nekaj po

deželnih šolskih nadzornikih. „So will's R. haben“, poznej „J. will es so haben“, in sedaj pa „L. verlangt es so!“ So li deželni šolski nadzorniki nezmotljivi? Povzdigne li šolstvo terjatev, da se naj v šoli tako uči, kakor zapoveduje posamezni deželni nadzornik? Zvezde voditeljice morajo biti učiteljem pedagogički velikani, kar so ti učili, to je do dandanes obveljalo na pedagogičkem polju; ako pa se mora učiteljstvo ravnati po posameznih nadzornikih, ne bomo opazovali napredka v šolstvu. Vse drugačni pa so nadzorniki v sosedni Utopiji. — Pa za danes dovolj; Vas pa, gosp. urednik prosim, da sprejmete v „Domovino“ moje prihodnje dopise.

Malanedelja. Iz širne domovine vrste se zaporedoma poročila v razne slovenske časopise, poročajoč o delovanju in o uspehih bralnih društev. In prav je tako! Jedno društvo naj spodbuja in vnema drugo na vstrajno in neupogljivo delovanje, naj vnema prostemu ljudstvu veselje do čitanja raznih slovenskih časopisov in knjig iz katerih si zajemajoče znanosti blaži um in srce, pa tudi zbujajo slovensko zavest in narodni ponos.

Bralna društva pripomagajo toraj jako veliko na razvoj omike in narodne prebujenosti, toraj je i vsakega poštenega in zavednega rodoljuba dolžnost narodna društva bodisi gmotno, bodisi duševno podpirati, ter društvene koristi občno pospeševati.

Tudi naše „Leposlovno bralno društvo“ zborovalo je kakor običajno v nedeljo t. j. 31. prosinca t. l, ter polagalo svoj letni račun ter imelo volitev novega odbora in sprejemanje novih udov.

Kar se tiče društvene uprave, ostala je pri starem; tudi stari udje ostali so nam storeč svojo narodno dolžnost, zvesti, čast njim; pač pa obžalovaje moramo priznati, da bi pristopanje novih udov bilo lahko bolje živahno glede na razširjeno narodno zavest med tukajšnjim občinstvom. Tu se opaža neka malobrižnost, rekel bi narodna nemarnost katera se mora na vsak način odstraniti. Koliko naše mladeži pa i drugih odličnih mož je sicer narodno čutečih in mislečih, a da bi k društvu pristopili, ter še druge podžigali za pristop k društvu, manjka v društvenem krogu.

Proč toraj vsi zavedni možaki, zlasti mladež s to malobrižnostjo, katera nam ni v ugled in čast! Ker društvo ni politično, imajo tudi ženske prost vstop v društvo in ne mislite slovenske dekleta, da bi vam bilo na škodo, ako berete kako podučno knjigo in se tako izobražujete in blažite srca; saj itak razvoj slovenske zavesti in narodnega uspeha in v obče morale, je zavisen v prvi vrsti od ženstva, ker dobrosrčno slovensko dekle je tudi blaga žena in mati slovenska, ktera otroku v srce vcepi naroden čut in ljubav do rodnega jezika in ga ublaži, da je vreden ud človeške družbe, kakor poje slavni hrvatski pesnik Gundulić:

„Do majke je naj više
Kakva su joj djeca,
Majka goji djavola
A goji i sveca.“

Narodno-gospodarske novice.

Kako bi se kmetška posestva rešila dolgov?

To je najtežje vprašanje od vseh, kar jih je treba rešiti narodno-gospodarskim politikom. Premišljuje se sem ter tja, nasvetuje se to in ono, pa niti jedno, niti drugo ne obvelja. Ko resni možje premišljujejo stanje našega kmeta, pridejo do osvedočenja, da je bil kmet vedno siromak, in da je to še dan danes. Pred 50 in 100 leti ga je tlačil graščak, kateremu je bil tlačan, kateremu je moral robovati in desetino plačevati. Dandanes ga pa tlačijo davki in dolgovi, obresti, zavarovalnina in druge zaveznosti in dolžnosti, katerih ni konca ne kraja. Stalno veliko breme našega kmeta so dolgovi na posestvih. Kako bi se teh znebil, začeli so na Bavarskem premišljevati in vpeljali so v ta namen tako imenovano hipotekarno življensko zavarovanje. Kaj je to? Kmet, ki ima dolgove na posestvu, ali ki ne bi rad imel takih dolgov, za-

varuje se na življenje. Pri navadnem takem zavarovanju dobi zavarovanec dotično svoto, kedar dočaka gotovo starost ali pa dobe zavarovano svoto dediči po smrti. Pri tem novem zavarovanju pa dobi posestnik zavarovano svoto najprej in takoj, toda dotična hipotekarna zavarovalnica se vknjiži za izplačano svoto na njegovo posestvo.

Povejmo to v dejanskem slučaju. — 30 let star kmet potrebuje 1000 gld., bodisi, da plača s tem že vknjižene ali neintabulirane dolgove, ali pa denar drugače potrebuje. Hipotekarna zavarovalnica ga zavaruje za 1000 gld. do starosti 80 ali 85 let, izplača mu 1000 gld. in se na prvo mesto — seveda — vknjiži pri njegovem posestvu. Za ta tisočak ga zavarovalnica ne more tirjati, niti mu ni treba obresti plačevati, pač pa vsako leto zavarovalnino, ki pa menda tudi ni posebno visoka. Če dočaka zavarovane določeno leto visoke, zelo visoke starosti, je njegovo posestvo prosto v mladosti narejenega dolga. Prosto je pa tudi, če zavarovani posestnik prej umrje. V obeh slučajih dobé dediči zemljišče prosto dolga. — To so dobre strani tega zavarovanja, katero bi se vsekako smelo priporočati, če se v Avstriji vpelje, o čemur se vrše že posvetovanja. — A to zavarovanje ima tudi slabe strani. Do visoke starosti, katero se malokdaj doseže, moral bode kmet plačevati zavarovalnino, plačevati še v letih, ko je že čisto telesno in duševno opešal. S tem zavarovanjem pa zgubi posestnik tudi popolnoma svojo svobodo; on grunta ne more niti prodati, niti svojim dedičem izročiti; kajti tu sta grunt in kmet tako tesno združena, da se ju ne more ločiti. Kakor je bil pred 100 leti kmet tlačan in suženj graščakov, tako li postal s tem zavarovanjem tudi čisto last teh novih zavarovalnic, katere mu morejo v svojem interesu vsako svobodno razpolaganje z gruntom zabraniti.

(Platno, ki se dosti ne moči) naj se namoči v vodi, v kateri se je kuhalo hrastovo lubje. Pusti naj se platno nekaj dni v taki tekočini, potem naj se posuši. Tacega platna se potem voda ne prime.

(Petelin odveč.) Če se ne dajo jajca valiti, je bolje, da se za kokoši nima petelina. Če ni petelina, kokoši začno jajca prej nesti in jajca so bolj trpežna.

(Preganjanje miši.) Duh po terpentinu je jako zopern mišim. Namaži neko cunjco s terpentinom in jo deni pred mišjo luknjo. Na ta način miši preženeš.

(Vrednost in rodovitnost plemenske svinje) je močno odvisna od tega, kako je njeno truplo razvito. Zato naj se ne goni k mrjascu, dokler ne izpolni 12. do 15. meseca. Tudi angleških mrjascev ne puščaj, dokler ne dovrše te starosti.

(Krava, ki je slaba mlekarica) ima navadno bolj volu podoben život, debelo glavo s težkimi rogovi, debel vrat, okrogle trde noge. Take krave imajo navadno kaj neprijetno in kuštrasto vnanjost. Vime je majhno, in z belo debelo dlako poraščeno.

(Čebulj pomoč proti ozebljinam) Zdravilna moč čebule proti raznim bolestim je že davno znana. Proti ozeblim rokam in nogam — ozebljinam — je izvrsten in zanesljiv pomoček. — Čebule se zmečkajo in s tem bolni del, če bi že tudi rana bila, namaže. Že po prvem mazilu preneha bolečina in po štirih dneh, se pa že praviloma odpravi.

(Oljkino (laško) olje proti očesnim bolestim) Da so v oči prišle reči odstranijo, je treba laškega olja v oči nakapati. To sredstvo baje gotovo pomaga iz oči odpraviti telesca, apno, pepel, smeti, zrnca, itd. Tudi pri rudečici in bolečini očes neki dobro stori in v kratkem napravi olajšavo, ako se trepalnice (vejice) z oljem namažejo.

Razne stvari.

(Častniki — vohuni.) V Lvovu je policija aretovala umirovljenega stotnika Vanička, vodjo pripravnice za jednoletne prostovoljce, in nekega umirovljenega nadporočnika, ker je dobila dokaze, da sta ta dva avstrijska častnika bila — ruska vohuna.

(Cesarski grad v Krakovem.) Javili smo že, da je gališki deželni maršal grof Baden predložil v seji deželnega zbora gališkega v imenu deželnega odbora, da je povodom 50letnice vladanja Nj. Vel. cesarja popraviti in sijajno urediti stari kraljevski grad v Krakovem ter prositi cesarja da vsprejme ta grad kakor svojo rezidenco. Zajedno je iz deželnih sredstev zgraditi v Krakovem primerna poslopja, ki so bili doslej nastanjeni v gradu. Ta predlog je zbor vsprejel soglasno.

(Ogersko glavno mesto Budimpešta) se je v šestih letih pomnožilo za 106.000 prebivalcev in šteje sedaj 612.000 ljudi, torej že veliko čez pol milijona. Oggerska vlada z vsjo silo dela za razvoj Budimpešte, za druga mesta pa se ne meni veliko, še manje pa za kmete. Zato vidimo, da pri vsem tem blesku glavnega mesta se dežela ne počuti dobro in le judje in drugi predrzni ljudje si pomagajo do bogastva, kmet in trgovec pa propadata. Liberalno gospodarstvo ima povsod jednak vspeh.

(Uvoz mesa iz Avstralije v Avstrijo.) Svetovna konkurenca neznanski napreduje. Znano je, da se avstralsko meso že dalje časa izvažna na Angleško. Pred nekaj leti prišlo je meso iz Avstralije tudi na Dunaj in je neki bilo dobro. Tako meso se razpošilja le v zmrzlem stanju. Kakor čitamo v dunajskih listih, prične se uvajati meso iz Avstralije v Avstro Oggersko v velikem obsegu. Kaj bode posledica? Pala bode cena domačemu mesu, a ta udarec bode čutil kmet, ki se peča z živinarstvom.

(Zadnji plemenitaš Norveške umrl.) Te dni je umrl na Norveškem baron Harald Wedelarsberg. — zadnji plemenitaš te države. Plemstvo na Norveškem je bilo namreč po vsem odpravljeno leta 1821. in kolikor je še bilo plemičev, izmrli so do dandanes vsi.

(Tolovajstvo in pa „pravica“ v Ameriki.) Minulega leta (1896) dogodilo se je v Združenih državah Severne Amerike lepo število 10.652 umorstev. Sodnije so spravile na drugi svet 122 morilcev, toda 131 drugih je ljudstvo samo „linčalo“, to se pravi: obesilo na najbližnje drevo.

(Stoletni ljudje) Leta 1896. je živel v Zjedinenih državah Severne Amerike 2585 ženskih in 1398 moških starih 100 let ali več. Istega leta je živel v Nemčiji samo 15 moških in 64 ženskih, starih preko 100 let. V naši državi je bilo 78 moških in 150 ženskih, starih 100 ali več let. Povprečno odpade torej na 10 stoletnih oseb sedem ženskih in samo trije moški. „Nežni“ spol je torej v tem obziru več nego dvakrat močnejši nego „močni“ spol.

(Odvetnik — morilec.) V mestu Chile (južna Amerika) je odvetnik Waras lani osigural življenje svoje mlade ljubice za 30.000 dolarjev. Te dni jo je zavaljal z arsenikom in potegnil za varovalnico. Dekleta so pokopali brez sumnje, ker je bil zdravnik izjavil, da je umrla za sušico. Toda odvetnika je ovadil njegov kočijaš. Izkopali so dekleta in prepričali se, da je bila res zavdana. A odvetnik je pobegnil z novci, predno so ga mogli zapreti.

(Kuga v Bombay.) Zasebna poročila iz Bombaya pravijo, da epidemija sicer ne narašča, a tudi ne pada. Izmed Evropejcev, naseljenih v Bombayu obolelo jih je od početka epidemije pa doslej samo 17 in od teh jih je umrlo 10. Ker pa je splošno zdravstveno stanje v Indiji boljše po letu nego po zimi, posebno pa kuga odjenjuje v vročini, zato je se je nadejati, da pade bolezen izdatno s početkom poletja, ki se pričinja v Indiji koncem tekočega meseca. Vladne in občinske oblasti pa med tem marljivo desinficirajo ulice in ona poslopja, v katerih je bil kdo obolev ali umrl za kugo.

(O Košutovih bankovcih) pripoveduje se naslednja pomembna zgodovina: Ob času, ko je stal Košut na vrhuncu svoje slave, sprejela je londonska kamenopisarna Dav s posredovanjem neke Sonthamplonske tvrčke naročilo, da naj natisne za 20 milijonov goldinarjev bankovcev Kušutove vlade. Naročilo izvedlo se je vže nad polovico, ko dobi Mr. Dav od tedanjega policijskega prefekta Sir Riharda Mayne-ta prijateljsko povabilo naj ga obišče v Scotland-Yardu. Prišedši porazijo ga tu z pretresujočo novico, da se je avstrijski poslanec pritožil pri angleški vladi, da on (Dav) podpira s tiskom teh bankovcev Kušutove namere, proti Avstriji uprizoriti vstajo in da hoče združen z oggerskimi puntarji zaplesti državo, s katero živiti združeni kraljevini v prijateljskih odnošjih v puntarske vojske! Mr. Dav je seveda kot vesten trgovec odklonil vsaktero pojasnilo. Avstrijska vlada bila je sedaj prisiljena soditi upornega tiskarja bankovcev pri angleške dvorne sodniji in tožba tekla je skozi več instanc pod naslovom: „Cesar avstrijski proti Košutu in Dav“, dokler je konečno razsodila sodnija v smislu cesarskega tožitelja in Mr. Dav-a obsodila, da mora oddati vse že tiskane bankovce in pa originalne plošče londonski banki, katera jih mora uničiti in sežgati. V dan velikega petka pa je zginjeval za okajenimi stenami bröckenskega ozidja „stare ženicice v Threadneel Steeti“ va-

gon za vagonom rudečo zelenih bankovcev Kušutove vlade in niti eden — da niti eden nij ostal. Mr. Dav nij imel sicer nikake škode vsled siloma razdrte pogodbe, kajti dandanes še z zadovoljenjem rad priznava, da mu je vposlani račun točno izplačala, tedanja turinska vlada. — Le žal, da nij ostal v spomin staromadžarske moči vsaj jeden odtis teh kratkoveljavnih bankovcev, da bi ga bili „prosvetljeni“ potomci starih Obrov vlni zamogli razstaviti, kajti imel bi nedvomno tako privlačno moč za razstavo, da bi se bil izkazal dobiček mesto sedanje zgube okrog pripoznanih treh milijonov. To pred leti! Danes pa volijo sina največjega upornika proti Avstriji — avstro oggerski podaniki svojim državnim poslanecem in oggerska vlada pa oborožena sili Slovane onkraj Litve voliti najpodlejšo izdajico domovine v oggerski parlament.

Književnost.

(Knjige „Slovenske Maticice“) za leto 1896. so izšle in so se začele razpošiljati. Radi pomanjkanja prostora v našem listu prinašamo le naslove in vsebino knjig. „Letopis Sl. M.“ Uredi! Anton Bartel. Iv. Navratil: Slovenske narodne vraže in prazne vere. Iv. Majciger: Kamica — Gams. E. Lah: Domoznanska črtica. Dr. M. Murko: Narodopisna razstava češko slovanska v Pragi. Dr. K. Štrekelj: Prinos k poznavanju tujih besed v slovenščini. Dr. K. Glaser: O zagrebških slavospevih. R. Perušek: Bibliografija slovenska. E. Lah: „Letopis M. Sl.“ (Sumarnemu pogledu vseh društvenikov posnemamo, da je priraslo letos le malo številce 16 novih naročnikov. V goriški, tržaško koperski škofiji pa je celo odpadlo 32 udov. Nujno je potrebno, da razvijejo Matični poverjeniki živahnjšo agitacijo za naše književno društvo, ki pri sedanjih razmerah nikakor ne more napredovati tako, kakor bi bilo želeto v interesu razvitka slovenske znanosti in lepoznanstva!) — Zgodovina slovenskega slovstva. III. del, spisal prof. dr. K. Glaser. V tem snopiču pisatelj obdeluje Bleiweisovo dobo od 1848. do 1870. leta (do Jos. Marna). — Slovenske narodne pesmi. Uredil dr. K. Štrekelj, II. — Slovenska zemlja. II. del. Samosvoje mesto Trst in mejna grofija Istra. Prirodnoznanstvi, statistični in zgodovinski opis. Spisal S. Rutar I. snopič. Ta knjiga ima 26 jako lepih slik in 1 načrt. — Knezova knjižnica. Zbirka zabav in poučnih spisov. III. Vsebina: Anton Funtek: Smrt. Epskolirske slike. Fr. Go vékar: Ljubez-n in rodoljubje. Povest.

Koledar.

Petek (19.) Julijan de Bon. Alb. — Sobota (20.) Evherij, škof. — Nedelja (21.) 2. predpepelnična Maksimilijan, škof. — Ponedelj. (22.) Sv. Petra stol v Antij. — Torek (23.) Perer Dam.; Trp. G. N. — Sreda (24.) Modest, škof. — Četrtek (25.) Matija, apost. — Zadnji krajec dne 24. ob 4. uri 42 minut zjutraj. Dolgost dneva: 9 ur 29 minut do 10 ur 57 minut. Dan narase za 1 uro 28 minut.

Sejmi.

Dne 22. februvarija v Braslovčah, pri Sv. Filipu v Veračah in na Teharjih. Dne 24. febr. v Arvežu, Kozjem, Ločah, Rogatecu, na Laškem, Vidmu, v Vildonu in Slov. Bistrici. Dne 25. febr. v Sošanju in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Loterijske številke.

Trst, 13. februvarja 1897: 35 57, 30, 66 23
Linc, „ „ „ 65, 85, 63, 28, 48

Vožni red na južni železnici

veljaven od 1. oktobra l. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 41 m. zjutraj; mešani vlak ob 9. uri 37 m. popoldne.
Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. popoldne in ob 1. uri 46 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 13 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.
Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.
Odhod iz Pragerskega proti Ptuj (za svinje). Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. popoldne in ob 8. uri 10 minut zvečer; brzovlak ob 3 uri 35 m. popoldne.
Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.
Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.
Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.
Odhod iz Poličan v Konjice ob 9. uri 10 m. popoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.
Odhod iz Konjic v Poličane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.
Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob uri 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zvečer od Radgone.

Oklic

prostovoljne dražbe

C. kr. okrajno sodišče v Celji naznanja s tem, da se bode v zapuščinski zadevi **Štefana Plansteiner**, bivšega posestnika v Kladju pri Št. Jurju prodajala sledeča zemljišča oziroma premočnine in sicer:

1. Vinograd v Šedini vl. št. 66 k. obč. Št. Uršula s premočninami in sicer ne pod 853 gld. 13 kr.
Prodaja vršila se bode pri sodišču in sicer

dne 24. februvarja 1897

ob 11. uri predpoldne.

Vadij znaša 150 gld.

2. Travnik v Podgorji vl. št. 1. kat. obč. Reichenegg in sicer ne pod 300 gld. in sicer dne

dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne na licu mesta v Kladju pri Št. Jurju. Vadij znaša 100 gld.

3. Posestvo pod hiš. št. 3 v Kladju, vl. št. 64 kat. obč. Krajčica brez premočnin in sicer ne pod 5694 gld. 42 kr.

Prodaja vršila se bode na licu mesta v Kladju

dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne.

Vadij znaša 600 gld.

Dediči so si pridržali pravico odobriti prodajo v 8 dneh po dražbi.

4. Dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne se bodo tudi na licu mesta v Kladju pri Št. Jurju različne premočnine prodajale, posebno mnogo pohištva in drugih premočnin, ki spadajo k zemljišču hiš. št. 3.

Te premočnine se bodo pred dražbo kupcem dale na pregled.

Dražbeni pogoji so kupcem na razpolago pri sodišču, kakor tudi pri zastopniku dedičev g. dr. Josipu Vrečko-tu, odvetniku v Celji, kateri da tudi druga potrebna pojasnila glede teh prodaj.

5. Dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne se bode tudi, kar ostane od zemljišča pod vl. št. 4. v Krajčici čez vžitek Mice Plansteiner dalo v zakup ali štant in se bodo v zakupu pogoji pozneje po ustnem razgovoru z zakupniki izdelali. V Celji, dne 8. februvarja 1897. (32) 2—1

Gostilna

se da na račun ali v najem. Zraven je tudi branjarja, vrt, njive in travniki. Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji. (35) 3—1

VABILO

k

občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Šmarji

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

dne 28. svečana 1897 ob polu 4. uri popoldne

v lastnej hiši.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa za leto 1896.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Izvolitev načelstva in nadzorstva.
4. Privoljenje remuneracije.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Orglje na prodaj.

Začetkom marca meseca t. l. jele se bodo staviti nove orglje v farni cerkvi v Zagorji na Savi. Vsled tega na prodaj so tukaj stare orglje, popolno dobro ohranjene. Župnijski urad Zagorje ob Savi na Kranjskem.

Jakob Gross,

(36) 3—1

župnik.

Orgljavec in cerkvenik

išče službe.

Nastopiti jo želi o sv. Jurju. — Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji. (34) 3—1

Vabilo.

Okrajna posojilnica v Krškem vabi k svojemu

občnemu zboru

ki bode v nedeljo, 4. aprila t. l. z dnevnim redom, predpisanim v združnih pravilih. (31)

Prodajam

zaradi smrti moje žene dve posestvi z vsem gospodarskim orodjem, živino itd. Posestvi obsežate 23 oraloč nji in travnikov. Vse se nahaja ob veliki cesti. Natančneje pove posestnik (33) 4—1

Anton Kožuh

v Ivenci hiš. št. 10 in 3 občina Višnja ves pri Vojniku.

Svoji k svojim!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najvljudneje naznanjam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si preskrbel zraven svojega umetnega slikanja tudi pravico in delavce, za slikanje in dekoriranje sob in dvoran, kakor za splošna druga v to stroko spadajoča dela, tako na pr. javne napise, trgovske in obrtniške napise z različnimi podobami, kakor i brez njih!

Preskrbel sem si najfineje vzorce za sobe i. t. d. kakor tudi najfineje barve vse v obilnem številu, tako da zamorem z vsako, še tako veliko firmo konkurirati.

Priporočam se še nadalje, za blagohotno podporo, tako n. pr. slikanja cerkva bodisi na opresno („ali fresco“) slikat kasein ali tempera vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje za altarne slike, slike Svete družine, Križeva pota, prozorne zastorje, transparente za cerkvena okna, katera se dajo prati, kakor cerkvene in društvene zastave itd.; povsod naj velja geslo:

Svoji k svojim!

Z vsem spoštovanjem se priporočam

Ivan Nep. Gosar,

(14) 5-4 akad. slikar v Celji, „Narodni dom“.

Sto polovnjakov

starega in toliko novega, belega, pristnega vina proda (18) 3-3

Anton Gregorič,

posestnik in posojilnični tajnik v Ptuj.

V najem se oddaja mlin in žaga

Brežke grajščine v Rigoncah (Riegelsdorf) z dne 1. majnika 1897. — K mlinu spadajo razven stanovišča in leva sledeča zemljišča:

travniki ki meri	25 ar 90 m ²
pašnik „ „	84 „ 88 „
vrt „ „	82 „ 40 „
njiva „ „	28 „

Ako želi morda kdo v najem le mlin (brez onega zemljišča) ali poleg mlina več zemljišča, se mu tudi lahko vstreže.

Več pove oskrbnitvo grajščine v Brežicah, kamor naj se tudi dotični dopisi pošljejo. (27) 2-2

Oskrbnitvo grajščine v Brežicah.

Častni diplom Celje 1888.

Josef Tabor

tovarna cementnih izdelkov v Celji in na Zidanem mostu.

Priporoča častitemu občinstvu, stavbenim mojstrom in častiti duhovščini svojo veliko zalogo cementnega blaga po jako nizki ceni: Cementne plošče štiri in šestvoglata gladke in natisnjene v različni velikosti in v različnih barvah, posebno za tlake v cerkvah, dvoranah in hodnikih. Trotoar-plošče križaste in rižaste, velike in male za pred hiše in po kolodvorih in tudi robna kamena zraven spadajoče.

Dalje imam tudi v zalogi stopnice, podboje za duri, kamena za pred vodnjake, konjske jasli, svinjska korita, plošče za dimnike, (mize za na vrte ali utice z napisom ali gladke). Okrogle stebre ali (falarje) velike in majhne za cerkve, dvorane in hodnike, nagrobna kamena in kamena za grobne križe. Prevzamem tudi vse petonirunge po konjskih in govejih hlevih in po vežah po najnižji ceni (24) 5-2

Josef Tabor

izdelovatelj cementnega blaga v Celji, Kolodvorske ulice št. 13, na Zidanem mostu, Briše št. 100.

Na grajščini Freienberg

(23) 3-2 (Kristinenhof)

spuščata se dva

skočna bikeca

premirana in licencirana čiste maricidolske pasme. Naznanja se to vsim posestnikom krav in govede.

Naznanilo.

Podpisani si usoja naznanjati, da je svojo prodajalnico z raznovrstnim blagom na novo popolnil in da se pri istemu toči vino raznih vrst, kakor: sokoviško, paško, in šentandreško in sicer ta po 20 kr. liter in stara vina od 28 do 32 kr. liter.

Blago bode vedno sveže in oddal bo isto po najnižji ceni.

Z velespoštovanjem

Jakob Vrečko,
trgovec v Šoštanj.

(20) 3-3

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem z njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se pripočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti št. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-34

„Pri dobrem pastirju“!

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne v lastni hiši.

Vrtne ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato itd., tudi brez potrebe vunjemanja, ne ovira žvečenje, ne govornje, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin po volji v plinovi veselni narkosi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja. (5) 12-2

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gl. hektoliter.

(257)

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

V svrhu varnosti občinstva pred ne vrednimi ponarejenji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrovano varstveno znamko

Jedino pravi

Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krome, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krome 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. (12) 20-4

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po amerškanskem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24-4

Kupim težke konje.

Kdor jih ima, naznani naj starost, visokost, širokost čez prsa, barvo in ceno.

Peter Majdiču

v Celju.

(30) 2-1

Bilanca

«Hranilnega in posojilnega društva v Ptuj»

Aktiva

Pasiva

	gl.	kr.		gl.	kr.
1. Hiša vl. št. 346, Ptuj gl. 48000—			1. Glavni deleži	gl. 2000—	
2. Inventar te hiše	49700	—	od 4322 za		
3. Hiša vl. št. 52 Ptuj	6500	—	družnik gl. 50704 30	52704	30
4. Inventar v pisarnici	150	—	3. Hranilne vloge s kapital. obrestmi		
5. Posojilo 4311 zadružnikom	792833	67	vred od 1873 vložnikov	779323	—
6. Zaostale obresti od posojil	7656	97	4. Za leto 1897. predplačane obresti	8098	40
7. Naloženi denar v hranilnicah	gl. 57208 56		5. Splošni rezerv. fond gl. 13919 85		
8. Nevzdržene obresti od tega	498 50	57707	6. Specijalni rezerv. fond za slučajne zgube	57008 93	70928
9. V poštni hranilnici gl. 350 62			7. Penzijski fond za uradnike	2282	33
10. Nevzdržene obresti	24 61	375	8. Čisti dobiček leta 1897.	9858	20
11. Menice in tiskovine	92	—			
12. Prehodni zneski	1800	—			
13. Gotovina v blagajni dne 31. decembra 1896.	6380	08			
	923195	01		923195	01

V Ptuj, dne 31. decembra 1896.

(26) 2-2

Ravnateljstvo.